Σεικίλου Σκόλιον

Skolion of Seikilos

200 π.Χ. – 100 μ.Χ. (200 BC – 100 AD)

edited by Laonikos Psimikakis-Chalkokondylis

ΣΕΙΚΙΛΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Η επιτάφια επιγραφή του Σεικίλου ανακαλύφθηκε το 1883 από τον Σερ Γουίλιαμ Μίτσελ Ράμσεϋ κοντά στις αρχαίες Τράλλεις (κοντά στην Έφεσο), στη Μικρά Ασία. Χρονολογείται μεταξύ του 2°υ αι. π.Χ. και 1°υ αι. μ.Χ. και περιέχει ένα ποίημα με μουσική το οποίο θεωρείται η αρχαιότερη σύνθεση που μουσική έχει βρεθεί ολοκλήρως. Ο Σείκιλος ήταν λυρικός ποιητής και μουσικός κατά την Ελληνιστική εποχή, και το τραγούδι είναι αφιερωμένο στην γυναίκα του, Ευτέρπη. (Μετά το ποίημα υπάρχει το κείμενο "*Σείκιλος-Ευτέρ[πη]"* που σημαίνει "ο Σείκιλος στην Ευτέρπη.") Η μαρμάρινη στήλη που φέρει την επιτάφια επιγραφή βρισκόταν στο μουσείο της Σμύρνης, αλλά χάθηκε κατά την διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας (1919-1922), προτού βρεθεί από τον Ramsay. Η στήλη βρίσκεται στο Εθνικό Μουσείο της Δανίας (*Nationalmuseet*), στην Κοπεγχάγη.

Στην επιγραφή χρησιμοποιείται ενός είδους αρχαιοελληνική σημειογραφία, στην οποία οι νότες γράφονται σαν γράμματα πάνω από τις συλλαβές, ενώ οι χρονικές αξίες συμβολίζονται με γραμμές πάνω από τα μικρά γράμματα (π.χ. καμία γραμμή είναι ένας χρόνος, μία γραμμή είναι δύο χρόνοι κλπ). Το είδος του τραγουδιού λέγεται Σκόλιον (σκόλιον μέλος) και είναι ένα τραγούδι με συνοδεία λύρας, το οποίο πρός τραγουδιόταν το τέλος ενός συμποσίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

"Εικών η λίθος ειμί, τίθησί με Σείκιλος ένθα μνήμης αθανάτου, σήμα πολυχρόνιον"

(Εικόνα είμαι, αυτή η πέτρα· ο Σείκιλος με αφιερώνει σε αθάνατη μνήμη, ένα μνημείο για πολλά χρόνια).

SEIKILOS' EPITAPH

The epitaph of Seikilos was discovered by Sir William Mitchell Ramsay in 1883, near Aydin in Turkey (close to Ephesus) in Asia Minor. It is dated between 200 BC and 100 AD, and it contains a song which is considered to be the oldest complete musical composition ever found. Seikilos was a lyric poet and musician during the Hellenistic period, and his song is dedicated to his wife, Euterpe. (After the poem the epitaph writes "*Σείκιλος-Ευτέρ[πη]*", which means "Seikilos to Euterpe.") The marble stele which bears the text and song was in the museum of Smyrna (Izmir) but was lost during the Greco-Turkish War (1919-1922) before being discovered by W.M. Ramsay. It is now located in the National Museum of Denmark (*Nationalmuseet*), in Copenhagen.

The song uses ancient greek notation, in which pitches are written as letters above the syllables, while the durations of the notes are depicted by signs over those letters (e.g. no lines means one duration; one line means double duration, etc). The song is a *skolion* ($\sigma \kappa \delta \lambda i o \nu \mu \epsilon \lambda o \varsigma$), and it is a kind of song that would be sung at the end of a symposium, usually accompanied by a lyre.

TEXT OF THE EPITAPH

"Εικών η λίθος ειμί, τίθησί με Σείκιλος ένθα μνήμης αθανάτου, σήμα πολυχρόνιον"

(I am a tombstone, an icon; Seikilos placed me here as an long-lasting sign of immortal remembrance.).

KEIMENO

TEXT

C Z Ż KIZ İ K IŻ İK O C OΦ Οσον ζής, φαίνου, μηδέν όλως σύ λυπού, C K Z İ KIKC OΦ C K O I Z K C C CX προς ολίγον εστί το ζήν, το τέλος ο χρόνος απαιτεί

Μετάφραση:

Όσο ζείς, να χαίρεσαι να μη λυπάσαι καθόλου · γιατί η ζωή είναι σύντομη ο χρόνος απαιτεί το τέλος.

Translation:

While you live, be happy don't suffer [be sad] at all; because life is short and time demands its toll [time leads to death]

(ερμηνεία σε σύγχρονη σημειογραφία)

(interpretation in modern western notation)

